

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

1 07 אוקטובר 2013

לפני:

כב' השופטת רוית צדיק
נציג ציבור (מעבידים) מר דן זלינגר

התובעת:

לירז כפרי
ע"י ב"כ עו"ד דוד סער

הנתבעת:

חברת פארמה טבע תעוזה מי בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד עופר קצנשטיין

2

פסק - דין

3

4 1. בפנינו תביעת התובעת לקבלת זכויות סוציאליות שונות הנובעות מקופת
5 עבודתה בנתבעת וסיומה.

6

7

טענות הצדדים-

8

9 2. התובעת הינה מנהלת חשבונות בעלת ותק מקצועי של כ- 30 שנה. יוער כי
10 הצדדים נחלקו בדיעותיהם בשאלה האם התובעת הינה מנהלת חשבונות
11 בכירה/ראשית.

12

13 3. הנתבעת הינה חברה בע"מ אשר הפעילה במועדים הרלבנטיים רשת חנויות
14 ובתי מרקחת בשם "פארמה טבע" (להלן – החברה).

15

16 4. התובעת עבדה בשורות הנתבעת כמנהלת חשבונות, לצד מנהלי חשבונות
17 אחרים, החל מיום 6.12.06 ועד לחודש יוני 2010. בעוד התובעת טוענת כי
18 יתסי העבודה הסתיימו ביום 27.6.10, טוענת הנתבעת כי ביום 17.6.10
19 התייצבה התובעת לעבודה. בפעם האחרונה ולאחר מכן נטשה את עבודתה
20 בחברה.

21

22

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

5. לתובעת נערכו שני ראיונות עבודה עובר לקבלתה לעבודה. בראיון השני אשר
 1 נערך לתובעת עם מנכ"ל הנתבעת הגבי סיגל ארז (להלן – גבי ארז /או סיגל)
 2 בתאריך 1.12.09, נתבשרה התובעת כי התקבלה לעבודה. הגבי ארז היתה
 3 המנהלת הישירה של התובעת ובאותה פגישה שוחחו על תנאי העבודה ועל
 4 אופי המשרה.
 5
 6
 7. הגבי ארז הציעה לתובעת שכר עבודה אשר עמד על סך של 6,500 ₪. שכר זה
 8 שולם לתובעת משך כל תקופת עבודתה בנתבעת בתוספת תשלום עבור שעות
 9 נוספות (אשר נגזרו מסכום זה). עם זאת, בעוד התובעת גורסת כי סירבה
 10 נמרצות לסכום זה על כן סוכם כי תתחיל לעבוד ולאחר שתתרשם מהיקף
 11 המשרה, הצדדים ישובו וידונו בגובה השכר אשר ככל שיועלה ישולם למפרע,
 12 טענה הנתבעת כי במהלך ראיונות העבודה הסכימה התובעת לשכר המוצע
 13 בסכום של 6,500 ₪ והדברים הועלו ע"י הגבי ארז על הכתב.
 14
 7. הצדדים מסכימים כי מעולם לא סוכם שכר הגבוהה מסך של 6,500 ₪ (ראו
 15 למשל עמ' 11 לפר שורות 2-3 עמ' 12 לפר שורות 27-28, עמ' 13 לפר שורות 6-
 16 7). לטענת התובעת בשיחה אשר התנהלה בינה ובין הגבי ארז ביום 15.6.10,
 17 במעמד העובדת החדשה שהובאה לעבוד בחברה (להלן הגבי מירב אלון -
 18 ביתאלי), הכחישה הגבי ארז כי סוכם כי שכרה יושלם לאחר שהתובעת תעמוד
 19 על היקף העבודה. התובעת התרגמה מאד מהתנהלות הגבי ארז וכתבה באותו
 20 מעמד מכתב התפטרות, למחרת היום מסרה התובעת לנתבעת מכתב נוסף בו
 21 הודיעה כי היא חוזרת מהתפטרותה.
 22
 23
 8. בתאריך 24.6.10 זומנה התובעת ע"י הנתבעת לשיבת שימוע אשר אמורה
 24 היתה להתקיים בתאריך 27.6.10. התובעת לא התייצבה לשיבת השימוע.
 25
 26
 27
 28
 29
 30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

העדים-

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

9. מטעם התובעת העידה התובעת עצמה וכן העידו הגבי נאווה בן צבי, עובדת אשר עבדה בעבר בנתבעת וכן הגבי מירב אלון- ביתאי – העובדת החלה עבודתה בחברה עובר לסיום עבודת התובעת.

דיון והכרעה-

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

10. השאלה המרכזית אליה נדרשים אנו בהליך זה הינה, האם התובעת השכילה להוכיח כי השכר אשר שולם בסך 6,500 ₪, הינו שכר "על החשבון" אשר הוסכם כי יושלם למפרע, ככל שיועלה השכר לאחר התרשמות התובעת מהיקף העבודה.

11. לטענת התובעת, סכמה עם הגבי ארוז מפורשות כי אינה מוכנה לשכר כה נמוך והדגישה זאת על מנת למנוע אי הבנות בעתיד. גבי ארוז הסכימה כי מדובר בשכר זמני ובעתיד יושלמו הפרשי שכר בהתאם לסיכום עתידי בין הצדדים. לאחר כשבועיים, משעמדה התובעת על היקף המשרה הנדרש וגודל האחריות המוטל על כתפיה פנתה לגבי ארוז ובקשה לקבוע פגישה להסדרת גובה השכר. לטענת התובעת פנתה לגבי ארוז עשרות פעמים הן בעל פה והן באמצעות הדואר האלקטרוני בבקשה להסדרת נושא השכר אשר הובטח, אולם בכל פעם נתקלה בהתחמקויות ותירוצים שונים מצד הגבי ארוז. בפעמים הבודדות בהן הצליחה התובעת לקבוע פגישה, נדחתה היא ולבסוף בוטלה. התובעת לא מיהרה לעזוב את החברה משום שסברה שכאשר העניין יוסדר, יושלמו הפרשים בגין החודשים הקודמים. חרף ההתנהלות המתוארת, התובעת הייתה מסורה מאד לעבודתה ולא נעדרה מעבודתה גם כאשר הייתה חולה. במשך כל חודשי עבודתה התרעמה התובעת על התנהלות הגבי ארוז וסיפרה זאת לעובדים אשר עבדו עימה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

12. מנגד טענה הנתבעת כי במהלך גיוס התובעת לעבודה הוצע לה שכר בסך 6,500 ₪ עבור משרה מלאה. נוכח הסכמתה נרשם הסכום על גבי קורות החיים שהעבירה לחברה. התובעת נענתה להצעה ולא הלינה או התרעמה על גובה השכר. מלבד גובה השכר וזכויות סוציאליות על פי דין, לא הובטח לתובעת דבר. מעולם לא נקבע עם עובד כלשהו בנתבעת (כמו גם לא עם התובעת) כי שכרו יהיה על החשבון או כי הוא יקבע בהמשך ולחילופין יהיה חלק משכר עתידי. עוד הוסיפה הנתבעת כי בשלבים מאוחרים של העסקת התובעת ביקשה תוספת שכר והובהר כי היה ותבצע את עבודתה לשביעות רצון הנתבעת, יתכן כי בעתיד יועלה שכרה. הואיל והתובעת לא ביצעה את עבודתה כנדרש ולשביעות רצון הנתבעת, מנכ"ל הנתבעת לא סברה כי התובעת ראויה לתוספת שכר. מעולם לא הובטח לתובעת כי שכרה יעמוד על סכום אחר מהסכום אשר הוסכם, לא במועד בו נקלטה לעבודה ולא במשך תקופת עבודתה. על כן אין לקבל את הטענה כי הגב' ארז התחמקה מהתובעת ודתתה פגישות או ביטלה אותן, שעה שלא הייתה כל סיבה כי תנהג כך הואיל ולא סוכם עם התובעת כי ישולם שכר שונה מהשכר אשר שולם בפועל.
13. בחקירתה הנגדית הופנתה התובעת לתצהירה ואישרה כי פנתה אל הגב' ארז עשרות פעמים. כאשר נתבקשה להראות מסמך בו כתבה לגב' ארז כי נקבעה ביניהם פגישה אשר לא התקיימה השיבה כדלקמן- "לא. המסמך היחידי נמצא במייל שלי בעבודה והשאר נעשה מול המזכירה מארי. יש מייל בו ביקשתי לקבוע פגישה אך אין לי אותו פיסית כי זה במחשבים של הנתבעת". כאשר נשאלה האם בכתב התביעה אוזכר המייל השיבה התובעת- "לא יודעת אם זה כתוב בו". (עמ' 12 – 13 לפרי שורות 29 ואילך). בהמשך העידה- "אתה מאשים אותי בחוסר אסרטיביות, עברו בסה"כ שלושה חודשים ולשאלה אין מכתב כזה. ב2.4 לקחתי יום חופשה שביום הזה רכזתי לי מספר ראיונות כי ראיתי עם מי יש לי עסק ושמעתי גם מעובדים מה קורה שם בנתבעת". (עמ' 13 לפרי שורות 19-24).
- התובעת אף לא פנתה בדרישה בעניין השלמת השכר לבעלי החברה. כאשר נשאלה בעדותה האם כתבה מכתב למר מרקור (מבעלי הנתבעת) או פנתה אליו בעניין זה, השיבה בשלילה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1 כמו כן, הן במכתב הודעת התפטרות והן במכתב הנוסף חזרה התובעת
 2 מהודעת התפטרות (מוצגים ת/3 ות/4). למרות שהתובעת הפנתה פניות אלה
 3 לבעלי החברה ולרו"ח החיצוני של החברה (מר איתמר מרקור ורו"ח יוסי
 4 שטאובר – בהתאמה) והעלתה עניינים משפטיים כגון מותן הודעה מוקדמת
 5 וטענת התפטרות ב"עידנא דריתחא", לא טענה כי התחייבות החברה בעניין
 6 השלמת השכר למפרע הופרה או לא קוימה.
- 7
- 8 .14 בחקירתה הנגדית נשאלה התובעת – **"כתבת מכתב נלווה שסיגל לא תראה**
 9 **אולי, שכתוב שם שאת מתפטרת כי הבטיחו לך שכר ולו קיבלת ? וכך השיבה**
 10 **"אין לי כזה מכתב, לפי מה שאני זוכרת".** כאשר נשאלה- **"זו הזדמנות מצוינת**
 11 **לכתוב במקביל שחייבים לך איקס כסף במכתב ? עשית זאת?"** השיבה-
 12 **"פעם הבאה אעשה זאת. זה חוסר ניסיון. אין מכתב נוסף שבו זה נכתב"** (עמ'
 13 15 לפר שורות 19-26).
- 14 יצוין כי התובעת קיבלה מידי חודש תלוש שכר בסכום של 6,500 ₪ (שכר בגין
 15 עבודה במשרה מלאה) ומעולם לא מחתה או הלינה כנגד הסכום הנקוב.
 16 בחקירתה הנגדית העידה התובעת כי- **"אבל ג'ני מהנ"ח שהחלפתי אותה בזמן**
 17 **אמת שאלה אותי כמה נקבע שכרי, ואז אמרתי לה שלא קבענו ואז היא פרצה**
 18 **בצחוק ואמרה מה את עושה. לשאלה למה לא כתוב בתצהיר אני משיבה שלא**
 19 **הכל כתוב וזו האמת"** (עמ' 14 לפר' שורות 1-4).
- 20
- 21 .15 מנגד העידה הגב' ארז כי התובעת הסכימה לשכר בסך של 6,500 ₪ והסכום
 22 המוסכם נרשם על ידה על גבי קורות חייה אותם העבירה התובעת לחברה. כן
 23 העידה כי מעולם לא סיכמה עם עובד שכר "על החשבון" אלא ככל שעובד
 24 ביקש העלאה בשכר (להבדיל מתשלום למפרע) תמיד השיבה כי אם וכאשר
 25 תהיה מרוצה מהעבודה ידון הדבר (ראו סעיפים 7, 10, 24-25 לתצהיר הגב'
 26 ארז, נספח א' לתצהירה וכן עמ' 25 לפרוטוקול שורות 13-15 ; עמ' 36 לפר'
 27 שורות 14-22).
- 28
- 29 .16 מכלול העדויות שחובאו לעיל מוביל למסקנה כי על אף שהתובעת העידה כי
 30 פנתה מספר רב של פעמים לגב' ארז בעל פה, בכתב ובאמצעות מזכירת הגב'

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1 ארו, להסדרת השכר אשר הובטח , לא הוצגה בפנינו ולו ראשית ראייה בדבר
 2 קיומו של החסדר הנטען על ידי התובעת , על פיו הובטח כי תתקיים פגישה
 3 וככל שיוחלט על העלאה בשכר תשולם היא למפרע . התובעת לא הציגה ולו
 4 מסמך אחד בכתב, ממנו ניתן ללמוד כי היא מבקשת לקבוע פגישה לצורך
 5 הסדרת השכר כפי שסוכם לטענתה, בין הצדדים. כמו כן לא הוצגה בפנינו כל
 6 ראשית ראייה כי התובעת מחתה או הלינה כנגד גובה השכר או התאמתו
 7 לכישוריה.
- 8 ברי כי מסמך זה ככל שהיה מוגש, עשוי היה להאיר את עינינו בשאלה האם
 9 השכר אשר שולם לתובעת נקבע כ"שכר ביניים" עד להחלטה אחרת בעניין
 10 גובה השכר.
- 11 בנסיבות אלה אין בידנו לקבל את טענות התובעת בדבר הסדר ביניים בין
 12 הצדדים , לפיו שכרה נקבע כשכר "על החשבון" בעוד יתרת השכר תשולם
 13 למפרע. לאמור לעיל ראינו להוסיף תימוכין נוספים ונפרט.
- 14
- 15 17. בניגוד לטענת התובעת בתצהירה שם טענה כי פנתה עשרות פניות באמצעות
 16 הדואר האלקטרוני אל הגב' סיגל, בעדותה בפנינו העידה כי קיים דואר
 17 אלקטרוני אחד בו פנתה אל הגב' סיגל, אשר מצוי במחשבי הנתבעת. הדעת
 18 נותנת כי ככל שאכן קיים מסמך כאמור תשמור התובעת עותק הימנו בפרט
 19 נוכח טענתה כי פנתה עשרות פעמים אל הגב' ארז אשר התחמקה ממענה.
- 20 משאין בידי התובעת אף לא ראשית ראייה אחת בכתב, המלמדת על
 21 ניסיונותיה לקבוע פגישה ולחילופין ראייה כלשהי בדבר מחאתה על אי קביעת
 22 שכרה כפי שהוסכם לשיטתה, מתקשים אנו לקבל את גרסתה בדבר הסדר
 23 ביניים.
- 24
- 25 18. עוד העידה התובעת כי פנתה אל הגב' סיגל באמצעות המזכירה מארי. התובעת
 26 מלינה בסיכומיה על כך שמארי לא העידה מטעם הנתבעת בתיק זה. לדידנו,
 27 ככל שהתובעת סברה כי בעדות מארי יש כדי לסייע לסוגיות הנטושות
 28 במחלוקת בין הצדדים, ובפרט דרישותיה לכנס פגישה בעניין השלמת שכרה,
 29 היה על התובעת לזמן את מארי לעדות, ואין כל ספק כי אי זימונה לעדות
 30 עומד לתובעת לרועץ. הדברים נכונים גם בהתייחס לטענות התובעת בדבר אי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1 העדת מר מרקור ומכל מקום דומה כי לא יכול להיות חולק כי הגב' סיגל הינה
 2 העדה הרלבנטית ביותר מטעם החברה.
 3
- 4 19. זאת ועוד. התובעת העידה על שיחה שהתקיימה בינה לבין "גיני" - קודמתה
 5 בתפקיד, בעניין השכר. יוער כי טענה זו נשמעה בפנינו לראשונה במסגרת
 6 עדות התובעת בבית הדין ורק מטעם זה אין לקבלה. בנוסף, ככל שהתובעת
 7 ביקשה לחזק את גרסתה בנושא זה היה עליה לזמן את גיני כעדה מטעמה.
 8
- 9 20. כמו כן במכתב ההתפטרות לא נזכר דבר בקשר להפרת ההתחייבות וזאת על
 10 אף שהתובעת מייחסת בתצהירה את התפטרותה לשיחה מקוממת שהתנהלה
 11 בינה לבין סיגל. התובעת הצהירה כי כתוצאה מהשקרים ומכחשותיה של סיגל
 12 התרגזה מאוד על כן ברגע של כעס וסערת רוחות כתבה מכתב התפטרות אשר
 13 נכתב בצורה לאקונית וללא כל פירוט. (ראו סעיפים 27-28 לתצהיר התובעת).
 14 על אף שהתובעת מייחסת את התפטרותה להכחשותיה של סיגל, טענה זו כלל
 15 לא הועלתה במכתב ההתפטרות. אכן, התובעת מעידה כי המכתב נכתב בצורה
 16 לאקונית וללא כל פירוט, אך הדברים אינם מתיישבים עם נוסח המכתב בו
 17 נרשמו הדברים הבאים:
 18
 19 "15.6.10
 20 הודעה על התפטרות
 21
 22 ברצוני לסיים את עבודתי בחברתכם. תחילת עבודתי 12.2009.
 23 אי לכך נכון לחודש 6.2010 אני מחויבת בכ 6 ימי הודעה מראש.
 24 בימים אלו אעשה כמיטב יכולתי לסיים את המוטל עלי כולל חפיפה.
 25
 26 בכבוד רב
 27 לירז כפרי
 28 העתק- מר מרקור
 29 רו"ח יוסי שטאובר"
 30
 31
- 32 21. יתרה מכך. יום למחרת (17.6.10) התובעת חזרה בה מהתפטרותה בטענה כי
 33 החתפטרות נעשתה ב"עידנא דריתחא" ולאור שיחה מקוממת עם הגב' ארז.
 34 לית מאן דפליג כי במועד זה גם לטענת התובעת הייתה מודעת לעובדה שאין

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1 ככוונת הנתבעת להשלים את שכרה בכלל ואף לא למפרע (ראו סעיפים 27-28
- 2 לתצהיר התובעת) ובכל זאת ביקשה לחזור מהודעת ההתפטרות ולא מצאה
- 3 לציין כי הנתבעת התחייבה במועד קבלתה להשלים את שכרה למפרע.
- 4 עובדות אלה, מחלישות את טענות התובעת בדבר ההסדר הנטען, דהיינו
- 5 תשלום "על החשבון" והשלמה למפרע של שכר עתידי אשר יקבע בין הצדדים.
- 6
- 7 22. מנגד טענה הגב' ארו כי מעולם לא נקבע על ידה מנגנון השלמת שכר למפרע.
- 8 חיזוק לעמדתה מצאנו בעדויות התובעת כמפורט להלן-
- 9 כאשר נשאלה הגב' בן צבי האם נקבע עימה מנגנון תשלום על החשבון השיבה -
- 10 "לא שידוע לי. לא יודעת מה זה תשלום על החשבון. לשאלה- לא. לא זוכרת
- 11 שדובר על שכר נמוך שבעתיד יושלם לי". משנשאלה היא מכירה מישהו אשר
- 12 נקבע עמו מנגנון תשלום "על החשבון" השיבה העדה פעם נוספת בשלילה (עמ'
- 13 17 לפרי שורות 11-15). יצוין כי טענות העדה בדבר חוסרים בשכר אין בהן
- 14 דבר לעניין טענת התובעת בנוגע להפרת הסדר תשלום שכר למפרע, ומכל
- 15 מקום אין בטענות אלה (אשר ממילא לא הוכחו) כדי ללמד על "התנהלות
- 16 שיטתית" של הנתבעת.
- 17
- 18
- 19 23. בהקשר זה נוסיף כי העדות מטעם התובעת לא יכלו להאיר את עינינו בעניין
- 20 התחייבות הנתבעת לשכר עתידי גבוהה יותר אשר ישולם למפרע. כאשר
- 21 נשאלה הגב' בן צבי האם שמעה את הבטחת הגב' ארו להשלמת הפרשי שכר
- 22 בעתיד, השיבה- "לא זוכרת. עבר הרבה זמן... זה מה שהיא אמרה שסיכמה
- 23 עוד בזמן אמת ידעתי מהתובעת שכך סוכם". כאשר נשאלה אם היא יודעת
- 24 זאת מלירו השיבה- "ברור. לא מסיגל אני יודעת... (עמ' 19 לפרי שורות 8-1).
- 25 בהתאמה העידה גם הגב' מירב אלון - ביתאי, כי לא נקבע שכר "על החשבון"
- 26 אשר תחילה היה נמוך יותר ועתיד לעלות(עמ' 22 לפרי שורות 7-6)
- 27
- 28 הגב' אלון - ביתאי אישרה בעדותה כי התובעת אמרה לה שהיא ממתינה
- 29 להשלמת השכר וכי סיגל תעלה את שכרה. בהמשך העידה כי אינה יכולה
- 30 להעיד על מה שהתרחש בשיחה בין התובעת לגב' ארו, מאחר ולא נכחה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1 בראיון העבודה של התובעת (עמי 20 לפרי שורות 18-19, 24 ; עמי 22 לפרי
- 2 שורות 3-4).
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7 24. טענות התובעת בקשר להוראות חוק הודעה לעובד (תנאי עבודה) התשס"ב –
- 8 2002 (להלן- החוק)-
- 9
- 10 אין חולק כי בין הצדדים לא נערך הסכם עבודה ולא נמסרה לתובעת הודעה על
- 11 תנאי עבודה וזאת בניגוד להוראות החוק (ראו עדות הגבי ארז עמי 25 לפרי
- 12 שורות 17-18).
- 13
- 14 לטענת התובעת, העדר עריכת הסכם בכתב כמוהו כהתחמקות בזדון מלהביא
- 15 לידיעתה את זכויותיה וכן התחמקות מהבטחות והסכם העבודה אשר סוכס
- 16 בעי"פ טרם החלה לעבוד אצל הנתבעת. על כן, מושתקת הנתבעת מלטעון לתנאי
- 17 שכר אחרים או כל טענה אחרת בדבר שכר בגובה 6,500 ₪ אשר שולם
- 18 לתובעת.
- 19 יצוין כי התובעת לא תבעה כל פיצוי כספי בגין עצם הפרת הוראות החוק אלא
- 20 ביקשה לעשות שימוש בחוק אך כאמצעי להעברת נטל ההוכחה לחברה.
- 21
- 22 25. בהתאם לסעיף 1 לחוק, על מעביד למסור לעובדו לא יאוחר משלושים יום
- 23 מהיום בו החל לעבוד הודעה בכתב בה יפורטו תנאי העבודה של העובד.
- 24 כאמור אין חולק כי במקרה זה הנתבעת לא פעלה בהתאם לחוק.
- 25
- 26 סעיף 5א' לחוק (מועד תחולה משנת 2011) קובע הוראות בדבר נטל ההוכחה
- 27 בהעדר הודעה, כדלקמן-
- 28 " 5א. בתובענה של עובד נגד מעבידו שבה שנוי במחלוקת עניין
- 29 מהעניינים לפי סעיף 2, והמעביד לא מסר לעובד הודעה שהוא חייב
- 30 במסירתה כאמור בסעיפים 1 או 3, בכלל או לגבי אותו עניין, תהיה חובת
- 31 ההוכחה על המעביד בדבר העניין השנוי במחלוקת, ובלבד שהעובד העיד
- 32 על טענתו באותו עניין, לרבות בתצהיר לפי פקודת הראיות [נוסת חדש],

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
- התשל"א-1971".
26. אמנם, מועד כניסתו לתוקף של הסעיף האמור הוא לאחר סיום יחסי העבודה בין הצדדים בשנת 2011, עם זאת טרם חקיקת הסעיף נקבעו ע"י בית הדין הארצי בעניין ע"ע 300162/96 חברת בתי מלון פנורמה ירושלים בע"מ- וואיל סנדוקה ומאהד סנדוקה, הדברים הבאים – "יצוין כי לו היה המקרה מתרחש לאחר 21.3.2002, המועד בו נכנס לתוקף חוק הודעה לעובד (תנאי עבודה), התשס"ב – 2002, אזי הייתה קיימת חובה למסור לעובד פרטים מלאים על תנאי עבודתו תוך 30 יום מתחילת עבודתו אצלו... על כן, ככל שהמעסיק לא יקיים את הוראות החוקים הללו עליו נטל ההוכחה, כי מדובר במשרה חלקית".
27. הנה כי כן, טרם התיקון לחוק ומכח ההלכה הפסוקה, מקום בו המעסיק לא מסר בידי העובד הודעה על תנאי העבודה, הנטל בעניינים המנויים בהודעה הועבר אל כתפי המעסיק. בענייננו המחלוקת הינה לגבי גובה השכר. בעוד החברה טוענת כי שכר התובעת נקבע בהסכמה על סך של 6,500 ₪, טוענת התובעת כי היא לא הסכימה לסכום זה, וכי הסכום נקבע כשכר ביניים בלבד.
28. התובעת הציגה תלושי שכר (ת/6) מהם עולה כי שכר הבסיס, אשר מטבע הדברים נגזרו ממנו יתר זכויות התובעת, עמד על סכום של 6,500 ₪. כמו כן וכמפורט בהרחבה לעיל לא הובאה בפנינו כל ראיה כי התובעת מחתה או הלינה כנגד השכר ששולם לה. אין להתעלם מהעובדה כי התובעת כעולה מעדותה, הפיקה עבור עצמה את תלושי השכר ובקראה בכל הנוגע לתשלום שכר עבודתה נוכח הכשרתה. על יסוד דברים אלה והגם שהנטל בעניין גובה השכר מוטל על כתפי המעסיק סבורים אנו כי החברה השכילה להרים את הנטל בעניין גובה השכר אשר סוכם בין הצדדים.
29. הלכה פסוקה היא כי "מקום בו ניתן תלוש שכר, תזקה שהוא משקף את המציאות לפחות לגבי הסכום הכולל המופיע בו, אלא אם הוכח, מעדויות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1 אמינות אחרת" (דב"ע מז/146-3 יוסף חוג'יר - המל"ל, פד"ע כ 19 תשמ"ט).
- 2 בענייננו לא הוכח בעדויות אמינות אחרות כי השכר אשר שולם בפועל לתובעת
- 3 אינו משקף את הסכמות הצדדים.
- 4 לפיכך ועל יסוד כל האמור לא מצאנו לקבל את טענות התובעת בקשר להוראות
- 5 החוק.
- 6 נזכיר שוב כי התובעת לא תבעה פיצוי כספי בגין אי מסירת הודעה לעובד ועל
- 7 כן אין באפשרותנו לתן בידה סעד אשר לא נתבע.
- 8
- 9 משבאנו לכלל מסקנה כי התובעת לא הוכיחה זכאותה להפרשי שכר באופן .30
- 10 רטרואקטיבי, מתייחד הדיון בסוגיית תפקידה של התובעת דהיינו האם
- 11 התקבלה היא לעבודה כמנהלת חשבונות או כמנהלת חשבונות בכירה/ ראשית
- 12 וכפועל יוצא הפרשי השכר להם היא זכאית. התובעת לא הוכיחה ולו בראשית
- 13 ראייה כי סוכם על שכר בסך 6,500 ₪ כשכר התחלתי זמני, וקבלת הפרשי שכר
- 14 למפרע.
- 15 בהעדר ראשית ראייה בדבר הסדר הביניים הנטען, וככל שהיינו מגיעים
- 16 למסקנה כי מדובר במנהלת חשבונות בכירה/ראשית, לא היה בדבר כדי
- 17 לשנות, שעה שאין בעובדה זו ובהעדר כל ראייה נוספת כדי לתמוך בטענות
- 18 התובעת בדבר קיומו של הסדר ביניים בין הצדדים.
- 19
- 20 מעבר לדרוש יוסף כי בקורות החיים אשר הועברו ע"י התובעת לחברה צוין- .31
- 21 "עובדת כמנהלת חשבונות מזה כ- 30 שנה" כך, גם במכתב ב"כ התובעת לב"כ
- 22 הנתבעת מיום 10.10.10 נרשם- "מרשתי הועסקה בחברתכם החל מיום
- 23 6.12.09 ועד ליום 1.7.10 לערך, בתפקיד מנהלת חשבונות". באמור יש כדי
- 24 ללמד על כך כי עובר להגשת התביעה, התובעת לא הגדירה עצמה כמנהלת
- 25 חשבונות בכירה או ראשית.
- 26 בהתאמה אין בתלושי שכר ממקומות עבודה אחרים בהם הועסקה התובעת
- 27 (בין אם מוקדמים ובין אם מאוחרים) כדי ללמד על השכר אשר סוכם בין
- 28 התובעת לבין החברה.
- 29 לאור כל המפורט לעיל אנו קובעים כי התובעת לא הוכיחה זכאותה להפרשי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

שכר בגין תקופת עבודתה בנתבעת.

שעות נוספות-

32. על יסוד האמור לעיל, אנו קובעים כי תביעת התובעת להפרשים בגין שעות נוספות שהינה פועל יוצא של תביעתה להפרשי שכר נדחית.

פדיון חופשה-

33. לטענת התובעת, לא ניצלה ולו יום אחד מימי החופשה השנתית המגיעים לה על פי חוק חופשה שנתית, תשי"א-1951 (להלן – החוק). בהתאם להוראות החוק (סעיף 3(ג)) זכאית התובעת לפדיון של 5.5 ימי חופשה. מנגד טענה הנתבעת טענות פרוצדוראליות שונות כנגד טענות התובעת. בנוסף נטען כי שולם בתאריך 2.10.11 סכום של 1,592 ₪ (ברוטו) בגין פדיון 5.31 ימי חופשה. עובדה זו אף צוינה בתצהירי הנתבעת, ובמהלך ישיבת קדם המשפט הודתה התובעת כי תשלום זה אכן הגיע לידיה (עמ' 4 לפרי' מיום 15.11.11 שורה 12). עם זאת התובעת הסתירה עובדה זו הן בתצהירה והן בסיכומיה. עוד נטען כי חישובי התובעת כעולה מסיכומיה שגויים. שכן אף אם בסיס החישוב היה נכון, על פי חישוביה היתה זכאית ל- 5 ימים בלבד שכן הסיפא לסעיף 3(2)(2) לחוק קובע כי "חלק של יום חופשה לא יובא במנין".

34. משהוכח כי לתובעת שולם תשלום בגין פדיון 5.31 ימי חופשה (ראו סעיף 57 לתצהיר הנתבעת, נספח י"א לתצהיר, והודאת התובעת בפרוטוקול הדיון מיום 15.11.11) ובשים לב לסעיף 3(ג)(2) לחוק - דין התביעה בגין רכיב זה להדחות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

דמי מחלה-

1

2

3 35. לטענת התובעת על פי סעיף 4 לחוק דמי מחלה, התשל"ו-1976 (להלן – החוק)
 4 זכאית היא ל- 1.5 יום מחלה בגין כל חודש עבודה. הואיל ותקופת עבודתה
 5 נמשכה 6.8 חודשים, זכאית היא ל- 10.5 ימי מחלה.
 6 מנגד טענה הנתבעת כי זכאות התובעת לדמי מחלה מוצתה במלואה.
 7

8 36. עיון בתלושי השכר מלמד כי בחודש אפריל 2010 שולמו לתובעת תמורה בגין 9
 9 ימי מחלה בסך של 2,597.58 ₪ וכעולה מתלוש השכר לחודש מאי 2010
 10 שולמו לתובעת הפרשים בסך 1,821 ₪ בגין חודש אפריל – דהיינו 6 ימי עבודה.
 11 אמנם נכתב על גבי המסמך (בכתב ידה של התובעת) כי הפרשים אלה שולמו
 12 בגין ימי עבודה בחודש אפריל, עם זאת האמור לא מתיישב עם דוחות העבודה
 13 (מזמן אמת) אשר צורפו לתצהירה של הגב' ארוז (נספח ט) מהם עולה כי בחודש
 14 אפריל התובעת התייצבה ל- 8 ימי עבודה בלבד. מכאן עולה כי לתובעת שולם
 15 שכר בגין 15 ימי מחלה בהם לא התייצבה לעבודה (9 בחודש אפריל + 6 בחודש
 16 מאי כהפרשים). גם אם התשלום לא הוגדר כהפרשים בגין ימי מחלה הרי
 17 שזכות זו מוצתה. בהקשר זה יצוין כי בשים לב לאמור לעיל, אין בידנו לקבל
 18 את אישור המחלה הנוסף שהציגה התובעת לתקופה מיום 18.6.10 עד יום
 19 התובעת לא שבה לעבודה לאחר ה- 17.6.10 אנו קובעים כי במועד זה הסתיימו
 20 יחסי העבודה בין הצדדים ולא במועד הנטען ע"י התובעת.
 21
 22

התביעה להפרשות פנסיוניות-

23
 24
 25 37. לטענת התובעת זכאית היא לתשלום עבור הפרשות לביטוח פנסיוני עפ"י צו
 26 ההרחבה בדבר ביטוח פנסיוני מקיף במשק לשנת 2010 (להלן- הצו).
 27 מנגד טענה הנתבעת, כי התובעת היתה זכאית להפרשות רק לאחר 6 חודשי
 28 עבודה בנתבעת שעה שלא הובאה כל ראיה כי התובעת היתה מבוטחת קודם
 29 לכן בביטוח כלשהו ואף לא נטען כאמור. ההפרשה מכל מקום צריכה להגור
 30 מבסיס השכר עליו הסכימו הצדדים. התובעת עבדה 6.5 חודשים על כן היתה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

1 זכאית כי יופרשו בגינה 162 ש, מכל מקום מדובר בפיצוי ולא בהפרשה וככזה
 2 לא חל על רכיב הפיצויים סעיף 14 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963,
 3 לפיכך, זכאית התובעת אך למחצית הסכום בסך 81 ש. הואיל ושולם לידי
 4 התובעת סכום ביתר בגין פדיון חופשה התובעת אינה זכאית לדבר בגין רכיב
 5 זה.
 6

7 בחתאם להוראות הצו – "עובד שיתקבל לעבודה כשאינו לו ביטוח פנסיוני
 8 כלשהו יהיה זכאי לביטוח הפנסיוני מיד בתום 6 חודשים מתחילת העסקתו
 9 (להלן - תקופת המתנה)..."
 10

11 התובעת לא טענה ולא הוכיחה כי עובר לתחילת עבודתה אצל הנתבעת היתה
 12 מבוטחת בביטוח פנסיוני כלשהו. למעלה מהדרוש יוסף כי עיון בתלושי השכר
 13 ממעסיקים קודמים אשר הוגשו ע"י התובעת לבית הדין תומך בקביעה זו (ראו
 14 ת/9). משכך ועל יסוד האמור היתה זכאית התובעת להפרשות פנסיוניות החל
 15 מיום 6.6.10 ולא במועד מוקדם יותר. כפי שקבענו לעיל, התובעת עבדה
 16 בשורות הנתבעת עד ליום 17.6.10 ומשכך זכאית היא להפרשות פנסיוניות
 17 לתקופה של כשבועיים בלבד.
 18

19 על בסיס כל האמור לעיל אנו קובעים כדלקמן- משפסקנו כי בסיס השכר של
 20 התובעת עמד על סך של 6,500 ש, ובשים לב להוראות הצו לפיו שיעור
 21 הפרשות המעביד החודשיות החל מיום 1.1.10 ועד ליום 31.12.10 יעמוד על
 22 2.5%, על הנתבעת לשלם לתובעת פיצוי בגין אי הפרשות לביטוח פנסיוני
 23 בסכום של 81.25 ש – לפי חישוב כדלקמן- $81.25 = 6500/2 * 2.5\%$
 24

25 לא מצאנו לקבל את טענות הנתבעת בסיכומיה בדבר תשלום ביתר של דמי
 26 פדיון חופשה וכפועל יוצא מיצוי התביעה ברכיב זה.
 27
 28
 29
 30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

פיטורים שלא כדין ועוגמת נפש

- 1
2
3 39. אין חולק כי התובעת זומנה בתאריך 24.6.10 לשימוע אשר אמור היה
4 להתקיים בתאריך 27.6.10 (נספת ה' לתצהיר התובעת). בנוסף, הצדדים
5 מסכימים כי התובעת לא התייצבה לשיבת השימוע.
6 לטענת התובעת, בחרה שלא להגיע לשיבת השימוע שכן באותה עת החליך
7 נראה בעיניה מיותר ונעשה למראית עין בלבד, שעה שהחברה הביאה עובדת
8 חדשה במקומה, וברור היה כי אין כל כוונה לשימוע את דעת התובעת בצורה
9 אוביקטיבית, אלא רק לערוך הליך אותו מחויבת הנתבעת לבצע.
10
11 40. מנגד טענה הנתבעת כי משהתובעת בצעה את עבודתה שלא כמצופה ממנה
12 ומאחר ומדובר היה בעובדת איטית אשר טעויות תכופות נפלו בעבודתה,
13 ולאור התנהלותה בתקופה האחרונה לעבודה, הוזמנה התובעת לשימוע. ככל
14 שהתובעת היתה טורחת ומתייצבת לשיבת השימוע ומבהירה כי אין לסיים
15 עבודתה ואין ממש בטענות החברה כלפיה, לא היתה מפוטרת אלא ממשיכה
16 לעבוד בחברה לצד מנהלי חשבונות אחרים לרבות הגבי אלון- ביתאי.
17 הגבי ביתאי - אלון הגיעה ככח עוזר וכעובדת נוספת למחלקה ולא כמחליפת
18 התובעת. התובעת לא ניצלה את האפשרות אשר ניתנה לה להעלות את
19 טענותיה על הכתב או להתייצב לשימוע מלווה בנציג מטעמה. עוד נטען כי
20 בהעדר התייצבות התובעת לשיבת, נדחתה הישיבה אולם גם לשיבת הנדחית
21 לא התייצבה התובעת למרות שבמכתב ההזמנה לשימוע צוין כי אי הגעה
22 לשימוע או אי הגשת טענות ללא הסבר סביר, יחשב כויתור על הזכות לשימוע.
23
24 41. בהתאם להלכה הפסוקה כאשר עובד בוחר שלא להתייצב לשיבת השימוע
25 משיקוליו הוא, הרי שזכות הטיעון ניתנה לעובד. משלא נוצלה היא עליו לשאת
26 בתוצאות מעשיו ואין הדבר מהווה פגם אשר יאיין את הליך הפיטורים
27 (ראו: ע"ע (ארצי 231/99 חייק - שירות התעסוקה, [פורסם בנבו], ניתן
28 29.5.01; דב"ע מו/3-165 סוחורוביץ - מדינת ישראל, פד"ע יח 337, 343
29
30 ((1987).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

- 1 בהתאמה לעניינינו, בנסיבות בהן התובעת בחרה מטעמיה היא שלא להתייצב
2 לשיבת השימוע, על אף שהוזמנה להציג את עמדתה בכתב לפני השימוע או
3 במהלכו וחובה כי רשאית היא להגיע לשימוע בליווי נציג מטעמה, וכן
4 הובהרו תוצאות אי התייצבותה לשימוע, איננו מקבלים את טענותיה כי הליך
5 השימוע נעשה אך כדי לצאת לידי חובה. לאור האמור אנו דוחים את תביעת
6 התובעת ל"פיצוי בגין פיטורים שלא כדין ועגמת נפש".
- 7
8 ככל שהיינו מוצאים ממש בטענת התובעת על פיה ישיבת השימוע נקבעה כדי
9 לצאת לידי חובה בעוד גורל התובעת נחרץ טרם השימוע, אין לדידנו באמור
10 כדי לשנות מחובת התובעת להתייצב לשיבת השימוע אליה זומנה כדין.
11 למעלה מהדרוש נציין כי התרשמנו כי בזמן אמת לא נאמר לתובעת על ידי מאן
12 דהוא כי הגב' אלון ביתאי הגיעה בעובדת מחליפה במקומה. על כן אין די
13 ב"ספקולציות" כדי להכשיר היעדרות התובעת ועשיית דין עצמי בכל הנוגע
14 לשיבת השימוע.
- 15
16 בעניין זה העידה הגב' ארז - "גב' אלון באה לעבודה כדי שהתפוקה של
17 העבודה תהיה כמו שצריך שלא יהיה ואקום. זה לא קשור לתובעת" (עמ' 36
18 לפרי שורות 6-7). הגב' אלון - ביתאי נשאלה בחקירתה הנגדית- האם אמרה
19 לתובעת כי באה לבצע את תפקידה השיבה- "לא זוכרת. אני חושבת שלא
20 אמרתי. לא בטוחה שדברנו על כך" (עמ' 21 לפרי שורות 21-22).
21 כמו כן, כאשר התובעת נתבקשה לאשר כי סיגל הבהירה כי הגב' אלון- ביתאי
22 הגיעה ככח עזר השיבה - "נכנסתי אליה לשיחה. היא אמרה שהעובדת באה
23 ככח עזר" (עמ' 15 לפרי שורות 2-4).
- 24
25 התובעת לא כללה בתביעתה רכיב פיצויי פיטורים (אין חולק כי התובעת לא
26 עבדה תקופה של שנה בנתבעת) עם זאת ולמעלה מהדרוש יוער כי התרשמנו כי
27 התובעת נטשה את מקום העבודה ולא החיפך. למסקנה זו מגיעים אנו בין
28 היתר נוכח עדות הצהרת התובעת בתצהירה על פיה כאשר רצתה לשוב
29 לעבודה לאחר חופשת מחלה בה שהתה, הגב' אלון - ביתאי הודיעה לה שאין
30 לה בשביל מה לחזור לחברה (ראו סעיף 34 לתצהיר התובעת). מאחר ואין

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 30565-05-11

1 חולק כי הגב' אלון- ביתאי איננה הגורם המוסמך בנתבעת להורות לתובעת
 2 שלא לשוב לעבוד בשורותיה, גם מטעם זה וכאמור למעלה מהדרוש, לא מצאנו
 3 לחייב את הנתבעת בתשלום פיצוי בגין פיטורים שלא כדין. נציין פעם נוספת
 4 כי מדובר במנהלת חשבונות אשר חוקי העבודה אינם זרים לה.

6 סוף דבר -

7
 8 46. הנתבעת תשלם לתובעת פיצוי בגין אי הפרשות פנסיוניות בסכום של 81.25 ₪.
 9 לסכום זה יצורפו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 17.6.10 ועד מועד
 10 התשלום בפועל.

11
 12 47. בשים לב לתוצאה אליה הגענו ומשמרבית תביעות התובעת נדחו למעט הרכיב
 13 הפנסיוני, יישא כל צד בהוצאותיו הוא.

14
 15
 16 ניתן היום, ג' חשון תשע"ד, (06 אוקטובר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
 17
 18
 19

רוית צדיק, שופטת

נציל מעבידים מר דן זלינגר

20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27